

d ů v o d ů:

Žalobkyně, teprve sedmiletá, žádá také náhradu za zameškanou naději na sňatek. Ať se tento nárok ve sporném případě posuzuje podle § 1326 obč. zák. nebo podle § 1328 obč. zák., nebo posléze podle § 1330 první odstavec obč. zák., vždy by mohla býti nahrazena jen majetková škoda (ať jen skutečná škoda, ať také ušlý zisk), t. j. škoda, kterou by žalobkyně utrpěla tím, že by buď znetvořením (pokud by o něm mohla býti řeč v souzeném případě), nebo pohlavním zneužitím nebo konečně ublížením na cti byla u ní skutečně snížena naděje na sňatek a tím hned bylo zhoršeno její hospodářské postavení, které by jinak podle obyčejného běhu věcí byla mohla zaopatřením v manželství očekávati (§ 91 obč. zák.). Pak by ovšem bylo povinností škůdcovou, by žalobkyni uvedl aspoň co do hospodářského postavení do předešlého stavu (§ 1323 obč. zák.) a vyrovnal její újmu v penězích. Nelze však podle platného práva žádati náhradu za ztrátu pohlavní cti (srov. k tomu také judikát dřívějšího nejvyššího soudu ve Vídni čís. 184, uveřejněný pod čís. 1082 sb. Nowakovy a motivy str. 400—401 k § 1328 obč. zák. podle novely z r. 1914). Správně vyložil odvolací soud, že o takové majetkové škodě nemůže býti u sedmiletého děvčete řeči. Toto jest ještě na dlouhou řadu let ke sňatku nezpůsobilé a není jisto, zda a kdy by mohlo ve sňatek vejíti a zda by se vůbec takové příležitosti dožilo. Provdání není na dlouhou dobu možné a proto nemohlo býti stíženo; škoda podle přirozeného běhu věcí ani nevznikla ani není zjistitelná (srov. také rozh. čís. 2750 sb. n. s.).

Čís. 9444.

Není-li odpůrcem ohrožené strany právnická osoba, nýbrž dvě fyzické osoby, z nichž každá má bydliště v obvodu jiného okresního soudu, řídí se příslušnost k povolení prozatímního opatření podle § 387, druhý odstavec, ex. ř. u každého odpůrce zvlášť podle jeho bydliště, nikoliv podle věci, o které má býti opatření učiněno.

Podán-li přes to návrh u okresního soudu, v jehož obvodě jest věc, a byl-li tento soud příslušným ohledně jednoho odpůrce, nemůže býti ohledně druhého odpůrce postoupena věc příslušnému soudu, nepředložila-li ohrožená strana potřebná vyhotovení návrhu pro tento soud.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1929, R II 380/29.)

Návrhu na povolení prozatímního opatření proti Rudolfu H-ovi, bydlícímu v Praze, a Bedřichu H-ovi, bydlícímu ve Vídni, o k r e s n í s o u d v B o h u m í n ě vyhověl. R e k u r s n í s o u d k rekursu Rudolfa H-a napadené usnesení zrušil, pokud se týkalo rekurenta. D ů v o d y: Rekurent namítá, že okresní soud v Bohumíně nebyl příslušným k povolení prozatímního opatření a k jednání o odporu, poněvadž rekurent má své stálé bydliště v Praze. Názor tento jest správný, neboť podle § 387 ex. ř. je k povolení prozatímního opatření příslušný soud

obecného sudiště a jest toto sudiště podle § 51 ex. ř. výlučným. Nevadí, že pro žalovaného Bedřicha H-a je příslušnost okresního soudu v Bohumíně podle § 387 ex. ř. splněna. Bylo proto napadené usnesení zrušeno, aniž se mohlo státi odkázání k příslušnému soudu, protože je splněna příslušnost okresního soudu v Bohumíně pro druhého žalovaného.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že okresní soud první stolice nebyl příslušným k povolení zatímního opatření a k jednání o odporu. V tomto směru se poukazují stěžovatelé na správné odůvodnění napadeného usnesení. Marně poukazují stěžovatelé na ustanovení §§ 402 a 4 ex. ř., neboť podle tohoto ustanovení má býti obdobně šetřeno ustanovení o řízení exekučním jen tehdy, když v části o zatímních opatřeních není jinak nařízeno. Avšak otázka příslušnosti pro povolení zatímního opatření jest řešena v § 387 ex. ř. Odpůrcem ohrožené strany není právnická osoba, nýbrž dvě fysické osoby, a poněvadž Rudolf H. má bydliště v Praze, řídí se podle § 387 druhý odstavec ex. ř. u něho příslušnost podle jeho bydliště, nikoli podle věci, o které má býti učiněno opatření. Věc nemohla býti postoupena ve smyslu § 44 prvý odstavec j. n. příslušnému soudu v Praze, an okresní soud v Bohumíně byl příslušným ohledně Bedřicha H-a a stěžovatelé nepředložili čtyry vyhotovení návrhu pro příslušný soud v Praze. Pro opatření podle třetího odstavce § 44 j. n. nebylo příčiny, ježto tu nejde o bezprostředně nastávající ohrožující jednání odpůrců, týkající se nemovitostí, na něž se vztahuje navržené zatímní opatření.

Čís. 9445.

Odpůrčí nárok.

Původním odpůrcem odporovatelovým jest především dlužníkův spolumluvník. Při jednostranných právních jednáních jest odpůrcem ten, proti komu bylo vykonáno právní jednání, jinak jest jím každý, kdo i nepřímou nabyt prospěchu z právního jednání. Dlužník jako takový nemůže býti odpůrcem odporovatelovým, leč stal-li se dlužník dědicem nebo právním nástupcem odpůrce odporovatelova, anebo odvozuje-li své právo od původního zavázaného. V takových případech jest však odpor proti dlužníku přípustný jen, jsou-li splněny podmínky § 11 (2) čís. 1 až 3 odp. ř. Dlužník (manžel) odvozuje své právo od původního zavázaného (manželky), vyhradil-li si, odstupuje nemovitosti manželce, výměnu na odstoupených nemovitostech a manželka svolila k tomu, by byla výměna vtělena na těchto nemovitostech.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1929, Rv II 99/29.)